

Горкитѣ мишки нищо не отговаряха, а само треперѣха отъ страхъ, защото бѣха хванати на мѣстото на своето прѣстѣпление. Ежътъ ги арестува въ дупката си и отиде да повика котката, да сѣди крадцитѣ

Слѣдъ малко котката дойде и погледна съ страшенъ погледъ тритѣ затворници.

— Защо стоите тукъ? — попита ги котката.

— Защото ежътъ ни арестува.

— За каква вина?

— Откраднахме му ябълкитѣ.

— Защото вие сте извършили едно голѣмо прѣстѣпление, за гдѣто сте отнели храната на ежа, отъ което може да послѣдва неговата смъртъ, то вие се осѣждате на смъртъ.

Така осѣди котакътъ и почна да точи остритѣ си зѣби, за да накаже крадцитѣ.

Въ това врѣме градинарътъ наглеждаше градината си и чу сѣденето на мишкитѣ. Той се приближи къмъ сѣдебната стая, да види що има.

— Защо дигашъ толкова шумъ? — попита той котака.

Сѣдя тѣзи крадци що лежатъ въ тоя затворъ.

— А каква имъ е вината?

— Откраднали ябълкитѣ на ежа.

— А той отъ гдѣ ги е взелъ?

Тогава котакътъ се обърна къмъ ежа и му каза да се оправдава прѣдъ господаря му. Ала той смѣнка и каза смутено:

— Взехъ ги отъ градината на градинаря.

— Тогава и той е крадецъ, затова трѣбва и нему да се наложи сѣщото наказание.

Слѣдъ тази присѣда, котакътъ изяде мишкитѣ, а градинарътъ закла ежа, извади му мастѣта и излѣкува съ нея ревматизма на градинарката.